

Upozorenje protiv besposlenosti

Ključni stih: „U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba se zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi Gospodina Isusa jer on reče: ‘Blaženije je davati nego primati.’“
Djela apostolska 20: 35

Izabrana pisma:
Djela apostolska 20: 33-35; 2. Solunjanima 3: 6-12

Apostol Pavao stigao je u Milet, morsku luku, pri kraju svog trećeg misionarskog putovanja. Dok je čekao da brod ode, poslao je poruku starješinama u obližnjem gradu Efezu, pitajući ih mogu li doći i sastati se s njim. To će biti posljednji put da ih je Pavao vidio.

Nakon što su starješine stigle, Pavao je prepričao „kako sam se sve vrijeme, ponašao među vama: služio sam Gospodinu sa svom poniznošću u suzama i kušnjama.“ Izjavio je: „Nisam propustio... naučiti vas – javno i po kućama; upozoravao sam Židove i Grke da se obrate k Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa.“ Djela apostolska 20: 18-21

Pavao je poticao starješine: „Pazite na sebe i na sve stado“ i „pastirite Crkvu Božju“ (Djela apostolska 20: 28). Ovdje Pavao ističe kako su starješine imali dvostruku odgovornost, i za sebe i za braću, nad kojom ih je Gospodin postavio za podpastire.

„Pazite“, to jest, pazite i preispitujte ne samo što činite, već i svoje motive.

Tada ih je Pavao podsjetio: „Ni za čijim srebrom, zlatom ili ruhom nisam hlepio. Sami znate: za potrebe moje i onih koji su sa mnom zasluživale su ove ruke.“ (Djela apostolska 20: 33, 34). Pavao je po zanatu bio „izrađivač šatora“ i svjedočio je da je radio „noću i danju da ne bi opteretio koga od vas“, kako bi sebi priskrbio ono što je potrebno za život, dok je propovijedao i poučavao Evanđelje drugima. Djela apostolska 18: 3; 1. Solunjanima 2: 9; 2. Solunjanima 3: 8; 1. Korinćanima 4: 12

Citirajući naš ključni stih iz drugog prijevoda, Pavao je zaključio: „U svemu sam vam dao primjer da, radeći kao i ja, pomažete slabima i imate na umu riječi Gospodina Isusa, kako je sam rekao: 'Blaženije je davati nego primati.'“ Postoje brojne prilike za svakoga od nas da budemo velikodušni prema drugima, čak i ako nemamo novca za dati. Izrazi suosjećanja, ohrabrenja ili jednostavno ljubaznog pogleda ponekad su nekome tko je obeshrabren vrijedili više od šake zlata.

Biti „davatelj“ znači više razmišljati o drugima i njihovim potrebama, a manje o sebi. Biti „besposlen“ suprotno je od davanja i oblik je sebičnosti, što može dovesti do duhovne slabosti. (1. Timoteju 5: 13). Pavao je hrabro govorio protiv braće koja prakticiraju besposlenost, navodeći: „Tko neće da radi, neka i ne jede“, i opominjući „neka s mirom rade i svoj kruh jedu.“ 2. Solunjanima 3: 7-12

Važan element sretnog kršćanskog života je razvijanje umijeća davanja, „od srca“ drugima. „Jer Bog ljubi veselog darivatelja.“ (2. Mojsijeva 25: 2; 2.

Korinćanima 9: 7). Čineći to, postajemo više slični Bogu, jer je Bog najveći darivatelj. „On je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. ... da se svijet spasi po njemu.“ Jakovljeva 1: 17; Ivan 3: 16, 17